

ne Dorostou do nebe

Dokud stromy

Jan Škrdlík

obsah:

Dokud stromy nedorostou do nebe	2
Na prahu lesů	3
Listujeme v srdcích jako v knihách	4
Buší přestárlé čtvrtky	5
Žehnám ti, má nepoznaná láska	6
Oblé kameny	8
Dávno bychom neviděli	9
Den mé exkomunikace	10
Děti...	11
Dvě prosluněné decimy	12
Kde jsou lodě?	13
Ať tato báseň zní	14
Dotkneš se rukou rostlin	16
Rozrážel jsi rameny vítr	17
Energicon I.	18

**DOKUD STROMY
NEDOROSTOU DO NEBE**

Zalykáme se štěstím
jako staré pendlovky
když svým ramenem roztínají

nevybuchlá granátová
jablka

V sadě za mostem
v tom místě se ledacos ztrácí
a ledacos nalézá
tady klíče, tadyhle brýle

támhle dětská náušnička
co ji poryv větru
smetl z ucha
aby neslyšelo
co nemá slyšet
co má zůstat skryto
dokud stromy
nedorostou do nebe

A to se jednoho dne stane

TO SE STANE!

NA PRAHU LESŮ

Červánky
dotkly se tvé
duše

Na prahu lesů
vychází ti
hvězda jitřní

zpěvy ptáků
přestaly znít
hluše

a po rtech stéká
sladká šťáva
višňí

Zavřeš víčka – líbají je
rtíky dětí

Andělé strážní
po nebesích letí

LISTUJEME V SRDCÍCH JAKO V KNIHÁCH

Listujeme v srdcích jako
v knihách

Co stránka to jiná barva
podzimu

Letí, letí listy naší knihy
po barevné stráni hory
nahoru a ještě výš

Co list to jiná barva
co list to jiný kříž

co list to jiné odpuštění
co list to jiné nalezení
co list to jiná moc
k nádhernému překvapení

moc
k životu bez nadsázky

Co list to stejně vzácný dar
naší usměvavé lásky

BUŠÍ PŘESTÁRLÉ ČTVRTKY

Buší přestárlé čtvrtky
a nenechají v klidu
Motor auta co odváží tě do
Nevidím

Nenechává v klidu
Smích dětí v srdcích starých
stromů
Motor auta co odváží tě do
Nevidím

Ani mé prosby
ani můj odchod šeptaný

lavičkám
kdesi
v zapadlých **nebesích**
Ani motor auta
co odváží tě do
Nevidím

Bublinky, co se vytrácejí do
stratosféry
a šeptem bolí

Motor auta odváží tě do
Nevidím

ŽEHNÁM TI, MÁ NEPOZNANÁ LÁSKO!

Má nepoznaná láska
 má neznámá kráska
 kde jsi byla
 když žil jsem
 vedle obrazu
 který místo sebe's nastrčila?

Žehnám ti
 ať jsi, kdo jsi
 třeba se jednou potkáme

my dva
 - dvě duše neznámé

a úklonou si vyjádříme
 že konečně milovat se smíme

tam, kde nikdo nikomu už
 neublíží
 tam, kde srdce duši nepřehlíží

my dva
 - s úsměvem
 - a srdcem na talíři

Žehnám ti
 tobě, co nyní démonem jsi
 v rozsedlinách skal
 a upířími zuby trháš maso
 z rozervaných ran

lásko přeplněných šibenic
a miláčku černých vran
co pro tebe
jsem tolik naříkal

Žehnám ti
duše, co se za hradbami krčí
a samotou se chvěje
obklopena kruhem beznaděje
a zadušena žlučí

Žehnám ti
voňavým polním kvítím
a svobodným větrem ze strání
hvězdami, co svítí
a vzdálenými modravými

horami

Žehnám ti
tobě, která nikdy
mojí nebudeš

Žehnám ti
ať najdeš

- a miluješ!

OBLÉ KAMENY

Oblé kameny
kutálí se

Bezčasím
spí tři kočky

V peřině
tluče růžové srdce

co živí se sluncem
a tichem...

DÁVNO BYCHOM NEVIDĚLI

Nebýt toho hrazeného města
dávno bych tu nebyl!
Dávno bych neviděl a necítil
světla krásných tváří
neviděl bych
stromy, které září
život nad propastí smrti
a nerozeznal pravdu, která žije
od lži, která drtí

Nebýt toho chráněného místa
dávno by tu moje duše nebyla!
Nebýt toho, že jsme byli spolu
nikdy bychom nevstoupili

Dávno bychom neviděli
úžas ze svobody
- anděly, co opili se z vody
když koupali se nazí v kašnách
a jedli kaši, co nikde jinde
navářili

Nic z toho bychom nezažili!

Nebýt spolu

žít bychom se nesnažili...

DEN MÉ EXKOMUNIKACE

Zaháním noční můru
když žádný signál nepřichází

Pálím starý mýtus
když žádnou zprávu
nedostávám

Pálím dubovou kůru
tu starou kůži stromů
co svlékla se jak hadí

Já miloval
A vy?

Měli jste mě rádi?

Zaháním noční můru
když rozplynul se dým

...a draci
vodu pijí
...a Piláti
si ruce myjí

a já?

...co já s tím?

DĚTI...

tiše, tiše
Velký vůz jede
děti sledují
Velkou medvědici

v Mléčné dráze
namáčí si břicho

tiše, tiše
než zalezou
do zmrzlé země

tiše, tiše
vidí tmou
zmáčené nohy
nezmrznou

tiše, tiše
sají mléko

Země...

DĚTI

DVĚ PROSLUNĚNÉ DECIMY

Předobrá vzpomínka mává
 slunce zasněžných plání
 taje a to duše tání
 v duši dále přetrvává
 Ráno milosrdná tráva
 rukou v prvním orosení
 brzy na nebe se změní
 kroky, co kráčí krajinou
 krajinou, co v ní spočinou
 cesty proměněné v snění

Na slunných úbočích zrají
 slunce zasněžných plání
 tají a ta duše tání
 lákají, září, zní v kraji
 Trollové píseň hrají
 Krajinami, kudy kráčíš
 když stráněmi kroky stáčíš
 kroky vyměří krajinu
 krajinu, co v ní spočinou
 Bože, kéž dát nám ji ráčíš!

(mamince k 76. narozeninám)

KDE JSOU LODĚ?

Jsi ostrov
 ale kde jsou lodě?
 Pán moře
 je nám nepříznivý
 v krabičce od mýdla
 dorazil jsem
 stěží živý
 za svítání toho rána

Jsi ostrov
 ale kde jsou lodě?
 Uprostřed ostrova
 oheň dřímá

Na útesech
 lodě ztroskotaly
 Na břehu je zima
 a uvnitř
 žárem
 problémy se zadělaly
 za svítání toho rána

Jsme dva ostrovy
 ale kde jsou lodě?
 My jsme ty lodě!
 Podej ruku!
 Poběž!
 za svítání toho rána
 ke svobodě

AŽ TATO BÁSEŇ ZNÍ

Ať tato báseň zní...

Její slova ať jsou...

Jako stromy...

Na pahorku...

V letním horku...

Jako déšť...

Ať tato báseň zní

ať zní nám bez ustání

V noci se dusí...

Ti, co musí...

Být moudří...

Z povolání...

nikdo nezabrání

Ať tato báseň zní

ať zní nám bez ustání

Ráno krajinou...

Temné vášně...

Nemají stání...

S žízní velikou...

Nemocné logikou...

Všechno kolem...

Horem, dolem...

nikdo jim nezabrání

Nám však ať báseň zní

ať zní nám bez ustání

V poledne...

Rytíři...

Vznešené dámy...

Na lovu duší...

Krutí a hluší...

nikdo jim nezabrání

Nám však ať báseň zní

ať zní nám bez ustání

Náš večer...

V jednom plameni...

Není čím hasit...

Není čím platit...

Posílá znamení...

Rosa v srdcích...

Déšť...

V letním horku...

Na pahorku...

že žít

žít nikdo nezabrání

Tato báseň ať zní

ať zní nám bez ustání

DOTKNEŠ SE RUKOU ROSTLIN

Dotkneš se rukou rostlin
co prorůstají ti duší

A květiny ti naslouchají

Vztáhneš ruku k pokynu
„Ejhle, tóne!
Bud' tu se mnou!”

A tóny ti naslouchají

Na rovině
na stráni
v koncertní síni
andělé se uklidní
a ovívají tě

A všichni naslouchají
tomu vánku
a šumu křídel

Kdesi na dně
kdesi v hloubce
kde smích se mísí s pláčem
křivky tvého srdce
každé ráno, každý večer
znovu a znovu
kladou otázku

„Proč?”

A křivky tvého srdce
naslouchají

(Renatě Ardaševové)

ROZRÁŽEL JSI RAMENY VÍTR

Rozrážel jsi rameny vítr
na ulicích v Burgosu
– tak jsem se k tobě přidal

Hledal jsi
které dítě by zaslechlo
housle tvého nitra
– tak jsem jim otevřel uši

Vyprávěl jsi
o úsměvu
o křivkách ženského těla
o zpožděných svítáních
a předčasných stmíváních

o bílých pruzích na dálnici
co je bereme s sebou
– tak jsem se díval s tebou

Poslal jsi ke mně tóny
depeši o tom, co bys rád
co tě naplňuje
co chceš zrodit
a co chceš pohřbít
...co je ti líto...

JSI TO TY!
je to tak snadné
– v přátelství

(houslistovi Pavlu Fajtlvi)

ENERGICON I.

Obzor, rty krvácející
 Obzor - slovo, kde začíná?
 Rudé rty líbají nebe
 Běsové cestama svýma
 odcházejí do postele
 Ach, to horko! Ach, ta zima!

Sestřička trny se stydí
 Kůň, ten vyřezaný z ticha
 znovu, posté, potisící
 kde začíná? Kde začíná?
 - měsíčním světlem posedlý
 - stříbrným opaskem vinná

Pádí po dvou svazích hory
 na ústa květinu líbá
 běží, běží, běží, běží
 - koně vyřezané z ticha
 on po hřebeni hory
 ona s přáním večer líhá
 ve vlčích mácích zaléhá
 rozestlaná louka zpívá:
 Jenom tajně! Jenom tiše!
 Dravec číhá, jelen dřímá
 Mlč už, nemluv, sestřičko má!
 Ach, to horko! Ach, ta zima!

Nemlč! Jsi tu? Zastav! Jsi tam?
Horko zimu stíhá, stíhá
moje tělo, co ho cítí
před očima, za očima
- kovářova kovadlina
dá nám napít číši ticha

Ticho, kde jsi? Kdo jsi ticho
že takto na ústa líbáš?
Ticho jenom běží, běží
- slova vyřezaná skrývá
- ticho po hřebeni hory

na ústa sestřičku líbá

